

jedelstvu tiče, v tem oziru na Štajerskem že veliko let deluje kmetijska družba, ta dobiva sedaj pri nas poseben oddelek, ki bo v najozji zvezi s celjsko podružnico, katerej načelnik je gospod dr. Langer; totoga je pričujočega govornik (potem zbranim predstavil. Poprimitvi besedo je gospod doktor odgovarjal na vprašanje, kako bi se našemu kmetu zamoglo najhitreje pomoči? Rekel je, naj bi si naš kmet pomagal v prvi vrsti s pomočjo — govedarstva in sadjereje. Sedaj, ko je vlada zaprla mejo zoper Rusko govedo, dotični kupci že prihajajo k nam. Te dni npr. so na nekem sejmu barantači nakupili veliko živine, jo odgnali na Ogersko, tam jo bodo pitali, zatem prodajali na Dunaji, kder s predmetji vred več kakor milijon prebivalcev ne malo mesa vsaki dan potrebuje. Naše sadje izvažajo v Afriko, posebno v Egipt, kjer ga zelo čislajo. Od nas je odvisno, da bomo pri gospodarstvu na pravi način ravnali in tako ptuji svet k sebi privabili. Minister za kmetijstvo, grof Falkenhain, si mnogo prizadeva za vzboljšanje zavoženega gospodarstva. Bodi pristavljeno, da je imenovani gospod vzet izmed vsakemu narodu pravične večine poslancev v državnem zboru, katerej so tako zvanii „liberalci“ napovedali boj do smrti. Sicer pa eden človek sam ne bode mogel zaceliti tistih ran, ki jih je kmetu vsakalo blizo dvadesetletno gospodstvo nenemškimi narodom sovražnih po-imenu-liberalcev, koji so povzročili marsikatero napravo nepotrebno ali ljudskemu blagostanju celo škodljivo to v telesnem to v dušnem oziru. Kar pa gospodar za pravljivec v teku 20 let zapravi, tega najskrbnejši naslednik ne more tako hitro poravnati. Govornik je poslušalcem priporočal marljivo obiskovanje društvenih shodov, ki se bodo vršili vsak mesec po enkrat. Potem, ko smo si bili izvolili odbor voditeljev, kojemu so gospod Gajšek postali načelnik, so se oča Brezljan izrekli zahvalo g. dr. Langerju. Razšli smo se ob 4, uri z željo, naj bi nam najmlajša hčerka kmetijske družbe zdatno koristila!

Iz celjske okolice. (Celjanka in lisjak.) Kar je grižava opica ali „of“ proti človeku, po božjei podobi stvarjenemu, to je freimaurerstvo proti sv. katoliškei Cerkvi in „Cillier Zeitung“ s sinkom „Kmetiskim lisjakom“ vred proti „Slovenskemu Gospodarju“. Skuša ga posnemati, da bi dobre ljudi leži v svoje mreže lovil. Vse pa zavije na svojo, Slovincem sovražno, kmetom nevarno in škodljivo stran nemških liberalcev, freimaurerjev in slovenskih Judežev. Le v jednom neče posnemati Gospodarja; o našem dobrotljivem cesarji govoriti, to ne diši Kmetiskemu „lisjaku.“ Kako nekateri italijanski listi v Trstu, tako tudi ta „lisjak“ ni nič vedel povedati, kako so cesar po Slovenskem potovali, povsod od Slovincem z veseljem

bili pozdravljeni. „Slovenski Gospodar“ pa nam je vse to razložil in porabi vsako priliko, širiti in utrditi udanost do svitlega cesarja. In tako je prav! Slovenci ljubimo svojega avstrijskega cesarja in ne maramo za prusko-nemškega. Goropadno natolcevanje, nesramna laž pa je ako „Celjanka“ skuša svojim revnim čitateljem navezati, češ, Slovenci in njihovo Tiskovno društvo, Slovenski Gospodar, Narod, Slovenec itd. škilijo v Cetinje in Beligrad, kakor nemčurji v Berlin. Ves svet vé, kako zvesti smo Slovenci cesarju vselej bili in ostanemo! — Večje podlosti je težko najti, kakor tista, ki se v Celjanki šopiri in — laže! Dosta!

Od Svetinj. (Prijatelj celjskemu lisjačeku.) V občini Mihaljevci sedi blizo 6 let baš kakor bi to pravico po svojem očetu podedoval na predstojniškem stolu mlad mož okroglega in rudečega obraza. Vedno se na smeh drži, priljuden je in prijazen, in človek ne bi nikoli mislil, da mu srce napolnjuje gadno sovraštvo do naroda, med katerim je rojen, med katerim je župan, med katerim živi in med katerim bo morda tudi imel svoj grob. Do letos še sicer nismo imeli priložnosti opazovati, da bi nam občinski predstojnik iz Mihaljevca bil v kakem obziru glede narodne stvari škodljiv nasprotnik, ali letošnjega leta bil je od nasprotne stranke mesto iztopivšega g. K. postavljen za kandidata v okrajni zastop. Da je pri volitvi, dne 17, aprila sijajno propal, je znana stvar, in to ga morebiti pekleni! Tudi z volitvijo, ki se je vršila, 27. dne pr. m. ni nikako zadovoljen ter psuje in blati značajne ormoške narodnjake, a najgrje od njega je to, da, kakor smo slišali, prijema redno 5 listov smrdljivega „Kmetiskega prijatelja“ iz Celja in ga daje nekaterim posestnikom čitati. Med temi je brž ko ne jegov sosed K., posestnik in krčmar, ki se rad s svojo nemščino pobaha, ali da bi ti videl, dragi čitatelj, kaka je njegova nemška omika, najbolja, da je jedino z nemško besedo najdalje priti mogoče. Zakaj ni pa šel v veliko Nemčijo iskat si žene, ki bi mu otroke odgojevala v nemškem duhu? Zakaj si je vzel hčer premožnega središkega tržana za ženo, katera nemščine ne umeje, katere oča je značajni narodnjak, katere stric zbog dostojanstva in rodoljubja ne slovi samo po slovenskem temveč po vseslovanskem svetu? Grdo za človeka, ki sam svoj narod sovraži in s trupom tega sovraštva okuži še drugo ljudi! —

Božidar Lipovič.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Z veselo novico zaimoremo denes pričeti: svitli cesar so na svoje godovno podpisali prenarodno volilnega reda za državni zbor; zanaprej volijo tudi tisti, ki

plačnujejo po 5 fl davka in v velikem posestvu českem v 6 skupinah namesto v enej. Zato ni mogoče, da bi kedaj celo česko plemstvo zastopali sami nemški liberalci No, in zavoljo tega je gotovo, da ne pridejo nikdar več Herbstovci in Rechbauerji in Hammer-ambossi in Foreggerji na konja! Hvala Bogu, sčasoma se uredi vse lepo v Avstriji, kakor to zahteva pravica in resnica. — Cesar imajo na Dunaji imenitne goste. Bili so tam kralji srbski, greški in saksonski. Cesarjevič Rudolf se je pa vrnil v zlato Prago. Ovo mesto dobilo je novega župana, dr. Črnija. Mož je čvrst Slovan in je pred e. k. namestnikom to tudi povdarjal rekoč, da je Praga slovansko mesto, ki pa pod njegovim županstvom hoče tudi Nemcem hiti pravično ter vseskozi napredovati. — FZM. Marojčić je nevarno zbolel. — Kranjski deželni zbor z nemčursko večino po milosti Vestenekovej je skončan. Poprej še pa je nemčurska večina se šopirila, kolikor mogoče. Sklenola je tudi neumne velike ali glavne občine, kojih vsaka bi morala šteti najmanj 2500 ljudi. To je osobito za gorato deželo kranjsko prava neumnost. No, Slovenci bodo drugo leto jo uže vedeli odpraviti. Dobro, da je tega zbora enkrat konec. — Ogerski državni zbor je začel svojo delo. Judom poslanci niso nič prav prijazni in vse prebivalstvo je nekoliko razburjeno zoper judovske ljudi. — Hrvatski sabor v Zagrebu tudi zboruje; narodni poslanci so hudi na magjaronstvo in poslanec Starčević je hrvatsko vlado imenoval: tolovajsko gnezdo, ker z Magjari drži. — Zeleznica od Zenice v Sarajevo je dodelana in se tam uže vozi jako vrlo iz glavnega mesta do Broda. — V planinah proti Heregovini nahaja se več vstaskih čet.

Vnanje države. Pruski Nemci imajo sedaj hudo volilno prasko, liberalci si prizadevajo na vse kriplje vplezati do večine pa se jim brščas ne posreči. — Francozi nameravajo v zbornici poslancev sprožiti novo preuredbo sodnistva. Zavoljo Egipta pogajajo se z Angleži; tem so voljni pustiti deželo, ako Francozi smejo za vselej pograbit Tunis. — Italijani imajo tudi volitve pa katoličani ne pojdejo volit. Ministri obračajo plajšče svoje politike varčno po vetru. Uvidevši, da jim Avstrija in Nemčija ne zaupate, bližajo se zopet Francozom, Rusom in Angležem, morebiti se vendar še posreči kakšen kos od turške zapuščine kde ugrabiti. — Črnogorski knez pogaja se s turškim poslanikom zaradi nekih razrptij s sosedi Albani. Otok Kreški pripravlja zopet vstajo zoper turško vlado. — Srbi ne pustijo nobenemu Judu zunaj mest po deželi barantati. — Rumunski kralj pripravlja velike manevre, kojih se udeleži tudi mnogo zunanjih oficirjev ruskih, nemških, avstrijskih, francoskih, angleških in Italijanskih. — Ruski car je na Dunaj

odposlal novega poslanika. Ime mu je knez Lobanov Rostovski. Na južni strani od Kavkava dodelana je veleimnitna železnica iz Poti v Baku, ona veže Črno morje s Hvalinskim, kar veliko pospešuje evropsko kupčijo globoko v Azijo. — V Egiptu so Angleži gospodje in vice-kralj Tefik-paša daje sedaj glavače celej vstaji loviti, obsoditi in obesiti. Do sedaj so bili 3 takšni puntarji obešeni.

Za poduk in kratek čas.

Lakroma.

Pred slovesom od čestitega Dubrovnika naj še omenim neke posebne slovesnosti, ki se je veličastno vršila v mestu dne 2. in 3. februarja. Kakor električna iskra celo kolo držočih se rok strese in vsakdo čuti, da ga je zbodlo nekaj in udarilo, tako zamore edno edino ime užgati in razveseliti Dubrovčana in to ime je: sveti Vlaho — sveti Blaž — santo Biaggio. V sreči in nesreči, v žalosti in radosti se priporoča temu svetniku seljak in mešan, trgovec in rokodelec, mornar in ratar. Sv. Blaž je že od davna naj mogočnejši varuh Dubrovniškega grada. Gorečnost in vnetost za njegovo češčenje se je sicer že prav močno ohladila, vendar še iskra slavljenja dovolj vidno tleje, česar sem do mere sam se osvedočil.

Cerkva sv. Blaža je bila že na predvečer, da tako rečem, v najlepši zeleni vrt spremenjena, v katerem je klečalo in molilo obilo pobožnih mešanov in okoličanov. Po večernicah je neki dominikanec v navdušenem in zrnatem govoru pripravljaj ljudstvo za prihodnji praznik.

V ponedeljek 3. februarja je prihrulo od vseh vetrov brezštevna vernikov v narodni obleki, ki se je lesketala v vsakovrstnih, pisanih barvah. Ob desetih je nastopila nedogledna procesija svojo pot po mično ozaljšanih in krasno razsvetljenih ulicah.

Duhovniki so nosili svetnikove ostanke, vkovane v srebro in zlato ter so jih dajali na desno in levo poljubovati klečečemu ljudstvu. Svečanosti so se udeleževali uradniki, profesorji, častniki in razna društva s svojimi prelepimi zastavami.

Na to je služil slovesno sv. mešo milostni škof Dr. Zafroni, obdan od mnogobrojne asistene. Po cerkvenem opravilu se je narod radoval pri godbi na prostem: igraje tombolo in plesaje kolo.

Ta svetkovina je ohranila še nekaj starega patriarhalnega, srečnega življenja. Tudi pri gostoljubnih in priljubljenih očetih frančiškanih smo bili danes posebno židane volje, da mi ta dan neče tako naglo iz spomina zginiti.

Dubrovnik je torej ogledan in opisan; le bližnji, rajski otok Lokrum ali Lakroma me še